

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Hirdetések és nyilvántartások

felvételnek árszabály szerinti a kiadó hivatalban:

Budapest IV. hímző-utca és kalap-utca sarkán 1. sz.

Hirdetések felvételnek a külföldön:

Bécsben: Oppoldt A. u. 11. Sibenbasi Nr. 2. Mosca: Kuvajev, Sibirskaja Nr. 2. Hosszú utca: Vagler, Wallisshaus Nr. 10. Duna: G. L. és társai, Wallisshaus Nr. 12. Párizsban: Rudolf Mosse, 40. rue Notre-Dame-Victoire (place de la Bourse). Frankfurtban: M. Doube G. L. és társai.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal:
Budapest IV. hímző-utca és kalap-utca sarkán 1. szám.
Csak bérmentes levelek fogadhatók el. Kérleköt vissza nem küldenek.
Előfizetési díj:
Vidékre postán vagy helyben házon kívülről:
Egy évre 20.—
Félévre 10.—
Negyedévre 5.—
Egy hóra 1.90
Egy szám 6 krajczár.

A miniszterelnök.

Csakugyan csodálatos dolog az, a mit ma Magyarországon kormányoznak, s még csodálatosabb, a kit Tisza Kálmánnak neveznek. E férfi miniszterelnök. Miniszterelnök már 45 nap hiával hét esztendő óta. Most a költségvetési vita folyik. Sok aggodalma van a nemzetnek s minden aggodalom kifejezést talál a parlamentben, az ellenzék felszólalásaiban. A miniszterelnök megragadja a szót, hogy kabinetének politikáját s politikájának pénzügyi eredményét indokolja, ha lehet: igazolja s mindenesetre a nemzetet aggodalmaiban megnyugtassa. Ezért emel szót? Korántsem. Csak azért, hogy önmagát védelmezze, nem azért, a mit tesz a jelenben, hanem azért, a mit tett a múltban. És szót emel azért, hogy kárhozasson mindenkit, a ki előtte kormányzott és mindent, a mi kormányra lépte előtt történt. Mintha bizony a nemzetnek most egyéb dolga sem volna, mint arra ügyelni, vajjon tisztára mossa-e magát Tisza Kálmán.

Felhozza nagy fenn, hogy ő 77-ben, 78-ban lemondott miniszterelnöki állásáról. Ez nem így igaz. Ő nem tett egyebet, mint hogy a koronának rendelkezésére bocsátotta miniszterelnöki állását. De rendelkezésére bocsátotta a nélkül, hogy valamely fontos elvhez, a nemzetnek valamely nagy érdekéhez kötötte volna visszalepését. Amitani akarta a világot és saját pártját. Ha nem ezt akarta volna: akkor kiköti föltétlenül s ha az elfogadják: marad kabinetelnök; — ha pedig el nem fogadják: visszavonul vagy a magányba, vagy az ellenzék sorai közé. A ki államférfi, a kinek komoly meggyőződése s ennek megvalósítására komoly akaratja van, az így cselekszik. A ki pedig azt mondja, a királynak: fölség, im itt van tárcám, bízd másra, ha tetszik; de ha nem találsz embert, a ki a te szándékodot megvalósítsa: én minden este vállalkozom; — a ki ezt mondja, az udvaronc.

És Tisza Kálmán ezt mondá, s ekként cselekedett. Hiába akarja azon férfiakra mázolni a gyászas bélyegét, kik az általa elrontott helyzetben a miniszterelnökségre vállalkozni nem akartak. Ők férfiak, ők államférfiak voltak. Semmi politikai elvönkéség se köt bennünket hozzájuk, de azért ki kell mondanunk azt az igazságot, hogy ők jobban szerették, többre becsülték saját meggyőződésüket, mint a miniszteri hatalom élvezetét. — Ez elismerést Tisza Kálmán arra sem fogja kiérdemelni. Eddigi tettei után legalább semmi esetre sem. Elveit s az azokhoz kötött nemzeti érdekeket adta fel, hogy miniszter lehessen, s egyuttal feladta azokat következetesen minden válságos alkalommal, hogy miniszter maradhasson. Ha egyetlen parányi élvezet megkötötte volna magát valamikor: rég nem volna miniszter. De ő a hatalomért feláldozott és feláldoz mindent.

Azért csodálkozunk rajta és pártján. Rajta azért, hogy ily nyomorúságos meglepetéssel újra és újra előlani elég börtön, pártján azért, hogy határtalan örömet találja az ily mosakodásban. Udvozi Tisza Kálmán a nemzetet azért, hogy ebben az üzleti szellem feltámadott, megerősödött. Mi is üdvözöljük, ha az üzleti szellem ott élne, ott működne csak, a hová valój. De galambkufárok a szentegyházban s elvek árszámai a politika terén nincsen helyük. Az üzleti élethez üzleti szellem kell, de a politikai tevékenység terén a komoly, gyakorlati elvek s az ezekhez való elszánt ragaszkodás szükségesek. — Tisza a búbanat színlésével kesereg a fölött, hogy a haza boldogítására szánt terveit és reményeit nem valósíthatja meg. Bizony nem. De egyetlen terve és reménye se volt soha, melyet minden tudós nélkül nyomban el ne ejtett volna, mielőtt a közt és a miniszteri hatalom élvezete közt kellett választania. Ez az üzleti szellem, mely veszedelmes.

Védi a miniszterelnök a maga következetes centralizáló politikáját. Előtte — ugymond — folyvást a magát minden irányban érvényesíteni tudó magyar állam eszméje lebeg. Ezért nem tartaná helyesnek, mint mondja, a kormányt kezeblől az összpontosított hatalom eszközeit kivenni. — Szép szó ez mind. Jelmezti Tiszát kezdettől fogva. Mondani a legjobbat, tenni a legrosszabbat. Ugyan hol érvényesítette magát a kezén levő magyar állami hatalom a nemzet érdekében? Talán a bankkérdésnél? Vagy a keleni háboruban? Talán a bosnyák politikánál? Talán az osztrák vámszerződésben

és a vásár ezimén. Maga a pártszervező és ürügye alig hozott volna össze 50—60 embert. De hát taktikának jól van ez így.

Magá a kormányparti mozgalom nem dícsékedhetik azzal, hogy vezetői minden tekintetben, minden irányban függetlenek volnának. Eszünk ágába s jut kétségbe vonni jogosultságukat. De meg kell jegyeznünk, hogy Vasvármegyének nem a férfiak vezérfelel. Ha már a függetlenségi párt ellen — mint ők alapítvánul hirdetik — a vármegye becsületét s a társadalmi rendet kell védelmezni: akkor a vármegye közönsége bizonyára Száll Kálmánra, az Ernuszokra, Horváth Boldizsárra ezek barátaira tekintene s ezektől várná a meglehetősen. De azok a férfiak, a kik a helyi befolyás mellett országos tekintéllyel is bírnak, az egész mozgalomtól tündetőleg távol maradnak.

Ez egész mozgalom egyébként is szerencsétlenül indult meg. Azon kezdő működését, hogy Pázmány Dénes országos képviselő és Diskay Kálmán ügyvéd ellen a büntvényszék elrendelését indítványozta s határozta el. Miért? Azért, mert e férfiak nyilvános beszédében részint a megyei, részint a kormányi visszafordulást élesen kiabálták. E férfiak kötelességet teljesítettek, a szólásszabadság jogosult körömeit nem lépték át, senkit személyesen oktalannul nem bántalmaztak s mégis a kormányparti bünpere akarja őket fogni. S vajjon hol akarta a vasi kormánypart megmérnyitelt elkövetni? A vármegye gyűlésén, a vármegye nevében. De hát mióta lett a vármegye gyűlés közvéltől, titkos kémény, szágulós rendőrré? Mikor történt az, hogy a vármegye, melynek mint önkormányzati hatóságnak anyja a politikai és szólásszabadság, anyagiulok legyen s elnyomni, megőlni törekedjék éppen ezen szabadságokat? Történt igenis Metternich korában, de még Metternich sem a vármegyékre, hanem királyi vádlókra és titkos rendőrökre bízta ez szerepét.

Budapest, január 18.

Az országos függetlenségi párt ma d. u. Mocsáry Lajos elnöklete alatt értekezletet tartott. Az értekezletnek első tárgya volt a kormányhoz a delegációk összehívása s a Krivosáciban és déli Hercegovinában fölmertülforrongások tárgyában intéendő interpelláció. Az interpelláció megtétele Helfy Ignác, Madarász József, Mocsáry Lajos, Eötvös Károly, Németh Albert, Polonyi Géza és Ugron Gábor felszólalási után elhatározatokat s annak megtételére Helfy Ignác fölkért. — Ezután tárgyalás alá vették a részletes költségvetési javaslat. A királyi udvartartásra előirányzott összeg Helfy, Eötvös, Ugron és Polonyi felszólalásai után csak föltételeken fogadtattak el és az iránti indítvány és határozati javaslat benyújtására Eötvös Károly fölkért. — Végül a fölség kabinetirodájának és az országgyűlésnek költségvetése tárgyaltattak. Az idő előre haladván, Hentaller Lajos bejelenté, hogy ő a Bizonyi Miklós személyen elkövetett katonai brutalitás tárgyában óhajt interpellációt benyújtani. Ennek tárgyalása a jövő értekezletre halasztott.

Vasvármegyében.

Vasvármegyében a függetlenségi párt a mult országgyűlésnek csak végtelen tudott egy országgyűlési követre szert tenni. S erre is csak abban a kerületben, melyben a közjogi ellenzék 1867 óta erősen meg volt gyökerezve, s melyet a 75-iki füzűdig mindig balközépi férfi képviselt. E kerület a kemencesalji. Ez országgyűlésre a vasmegegyi függetlenségi párt már három képviselőt küldött. Ugyint a kemencesalji, a körmenti és a szent-gyóthárdi kerületből. E párt azonkívül hatalmasan van szervezve a sárvári, szombathelyi, rumi, németújvári és őrsgéi kerületekben s bizony nem a szávszók kisebbségén, hanem egyéb helyi és személyi viszonyok kedvezőtlenségén mút, hogy e kerületekben is nem a függetlenségi párt győzedelmeskedett. E viszonyokat átalakítani s jövendőre a győzelmet biztosítani, s e célból a pártot ugy a megyei központban, mint a kerületekben szervezni: ez volt a január 8-iki nagy megyei értekezletnek feladata. E feladat megoldása főnyessé sikerült. Hogy fényesen sikerült: annak legvilágosabb bizonyítéka az a furcsa erőfeszítés, melyet ennek ellenében a kormánypart kifejtett jónak látott.

A kormánypart a megyei bizottságra fekteti működésének súlypontját. Többségét és hatalmát azzal akarja demonstrálni, hogy a megyei bizottságban van többsége. Nem helytelenítjük e taktikát. Bár a vármegyei képviselők fölébredne eddigi alétságából s bár nagyobb s ha lehet, akkora figyelmet szentelne az országos politikai ügyeknek, a mekkorát szentelt hajdan s a mekkora történeti vármegyékét megilletné. A kormánypart azonban a vasmegegyi bizottsággal semmit sem bizonyított. Itt nincs többségben a függetlenségi párt. Ezt jól tudta és tudja Vashban minden ember. Midőn a balközépi legerősebb volt e megyében, a hatszáz bizottsági tag közül akkor is csak kétszáz tartozott a közjogi ellenzékhez. Most mégis sokkal gyöngyöbb a kormánypart ebben is, mint régen volt. Mutatja ezt, hogy tegnap a kormánypart alakulására nem jött össze több 200 bizottsági tagnál. Pedig hármaz ezimén hívták be az embereket. A rendkívüli megyei gyűlés ezimén, a pártszervezők ezimén

Horváth L. tart attól, hogy a kihagyásnak az lehetne magyarázata, mikép a kuriahoz adassék be a kérvény.

Győry celszerűbbnek látja az egész §. helyett csak annyit mondani, hogy a kuria választási ügyekben a következő szabályok szerint jár el; mert az, hogy a kuria ily ügyekben itél, más ugy is törvény. Ki van ez mondra szorítva az 1874. 33. t. cikkben. Ezt megérteni nem kell. Ha nem meg kell felelni annak, a mit az 1874. 33. t. cikk második bekezdése, ennek kifolyásaként rendel.

Literaty: javasolja, hogy e helyett: „ezen jogát gyakorolja” tessek bírskodását, mert jog és kötelességül van szó.

A bizottság a §-t Literaty módosításával fogadja el.

A 2-ik §-ból kihagyott: hogy kik hívják össze a teljes ülést, mivel a teljes elnökeit ugy is meghatározza a törvény.

A 3-ik § a következő módosítással fogadtattak el. A 3-ik bekezdésnél belejön, hogy a választás általában szűbbséggel történik. A 4-ik helyett ez jön: A volt tagok újra választhatók.

A 6-ik bekezdésnél megállapított, hogy a póttagot a tanácselnök hívja be.

A 4-ik §-ra nézve abban állapodott meg a bizottság, hogy mind a három tanács-ülésben állapítsa meg a szabályokat, ne pedig az egész kuria s hogy ezen közös tanács-ülés a kuria elnöke, másodelnöke, vagy alelnöke hívják össze. Mivel ez a javaslatban nincs világosan kifejezve, megbizatik az előadó, hogy terjeszsen elő a jövő ülésre megfelelő szöveget.

Ezután az előadó egy új §-t indítványozott, mely a végett, hogy a különböző tanácsok határozatainak elvi egyöntetűsége biztosítsák, a perrendtartásban a döntvények alkotására vonatkozó intézkedéssel analog intézkedést tartalmazza.

Horváth L. felemlítvén, hogy a konformitás végett az igazságtügyi bizottság már a mult országgyűlésen is belkített a szakaszt, ezt most is szükségesnek tartja, mert merülnek fel vitás elvi kérdések s azoknak egyöntetű eldöntése regulatorul szolgál a választásoknál. Egyéb-iránt, ha kihagyatnák is, alkalmazkodni kellend a kuria határozataihoz s jobb, ha azok közt nincs eltérés.

Leszá a az előadó javaslatát nem fogadja el, mert az értelme a döntvénynek, ha egész kuria, de nincs, ha változó tanácsok állapítják meg.

Hódossy szintén nem fogadja el, mert a döntvény lényegileg csak a törvény helyes interpretációjára irányulhat, ezt pedig fenn akarja tartani a törvényhoznak. Oly intézkedés, mint erre a perrendtartásban van, még menthető mint segédesség, hol p. o. mint magánjogi, nincs kimerítő törvény, továbbá, midőn az egész kuria direktívái döntvényeket hoz, melyek különben is kifejezést nyerhetnek, mint legfőbb bíróságnak ítéletében, de nem ad semmi megnyugtást ily változó tanácsoknál.

Győry nem fogadja el az ajánlott szakaszt, mert előleg sincs a döntvények mellett. Ha azok elterhelték a kivétel helyzetben, legfeljebb azért, s akkor, midőn nagyfontosságú jogi kérdéseket merítenek fel elvi eltérések s kisegítő jogszabályról van szó. De azon ügyekben, melyek e törvény alapján a kuria elé kerülnek, főleg ténylegesről van szó. Továbbá ily kérdéseknek mindig lesz politikai elemük is, minek folytán a döntés a teljes ülésbe mehetne át.

Man d. l. szintén nem fogadja el, mert a kuriaának szabályai, melyek szerint itél s nem akarja a törvényhozást decentralizálni.

Matuskai: Nem kell oly magasabb szempontból feltenni a kérdést, mint Hódossy és Győry. Lesznek fontos vitás kérdések, ha tényleg belkik is, melyeknek kivételképpen fogva, kell az egyöntetű megoldás. Elfogadja előadó javaslatát.

A miniszter megjegyzi, hogy miután a javaslatot §-t szerint a kuria illető tanácsai csak maguknak alkotnának szabályokat, nem tartotta szükségesnek fölvenni, de nem levén celszerűbbnek, nem is ellent.

Literaty felszólítást kívánja a határozatot, mert celszerűbbnek látja, ha az lesz mérvadó, hogy állapítástok-e meg határozott szabályok, melyek szerint itélni kell.

Horváth L. tart attól, hogy a kihagyásnak az lehetne magyarázata, mikép a kuriahoz adassék be a kérvény.

Győry celszerűbbnek látja az egész §. helyett csak annyit mondani, hogy a kuria választási ügyekben a következő szabályok szerint jár el; mert az, hogy a kuria ily ügyekben itél, más ugy is törvény. Ki van ez mondra szorítva az 1874. 33. t. cikkben. Ezt megérteni nem kell. Ha nem meg kell felelni annak, a mit az 1874. 33. t. cikk második bekezdése, ennek kifolyásaként rendel.

Literaty: javasolja, hogy e helyett: „ezen jogát gyakorolja” tessek bírskodását, mert jog és kötelességül van szó.

A bizottság a §-t Literaty módosításával fogadja el.

A 2-ik §-ból kihagyott: hogy kik hívják össze a teljes ülést, mivel a teljes elnökeit ugy is meghatározza a törvény.

A 3-ik § a következő módosítással fogadtattak el. A 3-ik bekezdésnél belejön, hogy a választás általában szűbbséggel történik. A 4-ik helyett ez jön: A volt tagok újra választhatók.

A 6-ik bekezdésnél megállapított, hogy a póttagot a tanácselnök hívja be.

A 4-ik §-ra nézve abban állapodott meg a bizottság, hogy mind a három tanács-ülésben állapítsa meg a szabályokat, ne pedig az egész kuria s hogy ezen közös tanács-ülés a kuria elnöke, másodelnöke, vagy alelnöke hívják össze. Mivel ez a javaslatban nincs világosan kifejezve, megbizatik az előadó, hogy terjeszsen elő a jövő ülésre megfelelő szöveget.

Ezután az előadó egy új §-t indítványozott, mely a végett, hogy a különböző tanácsok határozatainak elvi egyöntetűsége biztosítsák, a perrendtartásban a döntvények alkotására vonatkozó intézkedéssel analog intézkedést tartalmazza.

Horváth L. felemlítvén, hogy a konformitás végett az igazságtügyi bizottság már a mult országgyűlésen is belkített a szakaszt, ezt most is szükségesnek tartja, mert merülnek fel vitás elvi kérdések s azoknak egyöntetű eldöntése regulatorul szolgál a választásoknál. Egyéb-iránt, ha kihagyatnák is, alkalmazkodni kellend a kuria határozataihoz s jobb, ha azok közt nincs eltérés.

Leszá a az előadó javaslatát nem fogadja el, mert az értelme a döntvénynek, ha egész kuria, de nincs, ha változó tanácsok állapítják meg.

Hódossy szintén nem fogadja el, mert a döntvény lényegileg csak a törvény helyes interpretációjára irányulhat, ezt pedig fenn akarja tartani a törvényhoznak. Oly intézkedés, mint erre a perrendtartásban van, még menthető mint segédesség, hol p. o. mint magánjogi, nincs kimerítő törvény, továbbá, midőn az egész kuria direktívái döntvényeket hoz, melyek különben is kifejezést nyerhetnek, mint legfőbb bíróságnak ítéletében, de nem ad semmi megnyugtást ily változó tanácsoknál.

Győry nem fogadja el az ajánlott szakaszt, mert előleg sincs a döntvények mellett. Ha azok elterhelték a kivétel helyzetben, legfeljebb azért, s akkor, midőn nagyfontosságú jogi kérdéseket merítenek fel elvi eltérések s kisegítő jogszabályról van szó. De azon ügyekben, melyek e törvény alapján a kuria elé kerülnek, főleg ténylegesről van szó. Továbbá ily kérdéseknek mindig lesz politikai elemük is, minek folytán a döntés a teljes ülésbe mehetne át.

Man d. l. szintén nem fogadja el, mert a kuriaának szabályai, melyek szerint itél s nem akarja a törvényhozást decentralizálni.

Matuskai: Nem kell oly magasabb szempontból feltenni a kérdést, mint Hódossy és Győry. Lesznek fontos vitás kérdések, ha tényleg belkik is, melyeknek kivételképpen fogva, kell az egyöntetű megoldás. Elfogadja előadó javaslatát.

A miniszter megjegyzi, hogy miután a javaslatot §-t szerint a kuria illető tanácsai csak maguknak alkotnának szabályokat, nem tartotta szükségesnek fölvenni, de nem levén celszerűbbnek, nem is ellent.

Literaty felszólítást kívánja a határozatot, mert celszerűbbnek látja, ha az lesz mérvadó, hogy állapítástok-e meg határozott szabályok, melyek szerint itélni kell.

E közlöményről természetesen jót nem állunk, de mint igen tekintélyes forrásból származott, kénytelenek vagyunk ezt regisztrálni.

A hétfői közös miniszteri tanácsban elhatározott katonai rendszabályokra nézve feltétlenül hitelt érdemlő oldalról a következő megjegyzéseket vesszük:

Az okkupált tartományokban és a déli Dalmáciában rendes helyőrségeken mintegy 24 ezer ember volt a zavarások kezdetétől fogva máig oda ment, részben oda van indítva mintegy 12000, ugyhogy mindössze 36000 ember lesz ott. Ebből azonban csak 40 zászlóalj, körülbelül 28000 ember van a főtámasz területeken. Mert Bosznia, jóllehet a nyugalanság már ott is mutatkozik, chez számítani ma még nem lehet. A zászlós sáncselye a Krivoscia, a hol mintegy 2000 jól felgyekezett zászlós tényleg harcban áll, és a Hercegovina, kivált Fotsa a Nevezinje, Trebinje és Stolica ugyanazon helyek, a hol az okkupáció alkalmával is a legerősebb ellentállás mutatkozott, a hol azonban a felkelők sem oly jól szervezve, sem oly jól fegyverkezve, mint a Krivosciban nincsenek. De a katonai intézkedéseknek nemcsak ezekkel, hanem avval kell számolni, hogy az egész okkupált terület, Bosznia is, lámba fog borulni, ha impozáns haderő fellépése a régen készülő és alattomban szervezett kiterőseknél elejét nem veszi. Erre nézve pedig határozottan megjegyezhető, hogy az ott volt és oda indított csapatok, ugy a mint ott vannak, nem elégségesek. Ezen csapatokat az előtűző álló feladattal és a lehetőségekkel szemben csekély békeleltetésükön meghagyni teljes lehetetlenség. E csapatok jelen állapotukban nem harcra képesek, illetőleg legnagyobb pazarlás és erőfeszítés volna e csapatokat így, midőn alig képeznek mást, mint kereteket, a szükséges legényesség-anag nélkül, a felkelőkkel szembe állítani. Hogy a tisztek és altszeregek és legénység közt helyreállítsák azaz arány, melyben a zászlóalj teljes hasznát kifejezheti, és mely nélkül fölsőleges tisztekkel és elégséges legénységgel nélkül kellene a tűzbe menniök, — a mi harcászati abszurdum, — elkerülhetetlenül szükséges, hogy mindazon csapatok, melyek az elégséggel való tállalkozást várhatják és melyeknek egyáltalán ellenség ellen működni kell, magukhoz vonják összes tartalékosaikat, azaz szükséges egy részleges mozgósítás, és nincs is semmi kétféltünk az iránt, hogy eszükséggel illetékes helyen számoltak is.

Elkerülhetetlenül szükséges lesz az is, hogy az összes működő csapatok egy és ugyanazon fővezénylő alá helyeztessenek. Alig lehet kételkedni, hogy ezen fővezénylő Jovanovic altábornagyot fogják megbízni.

A főlhivatalos Bud. Cor. írja: Gróf Szapary Gyula pénzügyminiszter ma délután Bécsbe utazott, hogy a hónap ott megtartandó közös miniszteri értekezletben részt vegyen.

A közös kormány, illetőleg hadügyi adminisztráció — a mint már jelentettük — a Bocheba és Hercegovinába ide nem számítva a zavarások által fenyegetett vidékeken elhelyezve volt csapatokat, összesen 20,000 emberrel szándékozik leküldeni. Hogy a keretek (cadres) ne zavartassanak meg, az egyes hadosztályoktól el fog vonatni a zászlóalj azon fős száma, mely az adminisztráció és a közigazgatás veszélyeztetése nélkül nélkülözhető. Onkét értendő, hogy ezen zászlóaljak, illetve ezredek összes szabadságtöltői be fognak szólitatni, s hogy — a mint ez táborozások elkerülhetetlenül szükséges — az egyes zászlóaljaknál teljesen egyenlő létszámú ezredek ol, az első éves tartalékosok közül anyik fog behivatni, mennyi az egyik vagy másik zászlóalj kiegészítésére szükséges lesz. — További mozgósítás nincs kilátásba véve. — Az egész művelet költsége a hadügyi adminisztráció részéről összesen tíz millió forintra számítattak ki, s miután azoknak egy része az osztrák belügyminiszterium és az osztrák honvédelmi miniszterium költségvetésébe terhelte, a delegációktól — információk szerint — egészen legfeljebb nyolc millió forintra rugó összeg megszavazása fog kérelmi.

A „Nouveau Presse”-nek jelenik Budapestról: Itt azt hiszik, hogy a delegációk február 2-ika vagy 3-ika előtt nem igen kezdték meg tanácskozásait. A közös kormány javaslata két részből fog állni. Az elsőben mintegy 5-6 milliónyi rendes hitel fog kérelmi, a másodikban pedig ezen összeget túlhaladó általános meghatalmazás különös, egyáltalán előre nem látható esetekre. — A kor-

Lapunk mai számához egy és fél iv melléklet van csatolva

37 király 20 kr. és hős képe, életrajza. A többi teljes befejezésig ingyen.

IDEGENEK NÉVSORA. Vadászoktól származó. Fiedman F. igazgató Baja. Rudnyánszky G. Nyitra. Steiner F. d. d. Földvár.

37 király 20 kr. és hős képe, életrajza. A többi teljes befejezésig ingyen. A Hasznos Munkátok... Magyar királyok és hősök arcképe...

NÉPSZÍNHÁZ. Oltibóttok, január 19-én. BLAHA L U J Z A asszony mint vendég. Harmadszor. ÁRVA ZUSZKA.

Vasut közlekedési utmutató. A vonat indul. Az osztrák állampostya indóhöz.

Pannónia szálloda. Br. Bartha Bert. Lőszög. Róthy K. bíró. Erdőhely. Kócsa A. bíró. Jász-Kis.

Erzsébet szálloda. Öv. Páffy J. főnök. Gergelyi T. honoratár. Salágyi L. ügy. Rákóczi.

20 kr. csokly áru. bérmentesen küldve szereshetik meg. Az osztrák állampostya...

IDOJARAS. A időjelzőintézet hivatali jelentése. 1882. január 18. reggel 7 órákor.

A déli vasút (budai) indóhöz. Budapesti Hatvan, Salgó-Tarján, L. szent. Zólyom, Rutka.

Arany sas szálloda. Szontagh P. képr. Négrád. Kis A. képr. Sz. Hid. Dobos L. tanár Makád.

Grönci szálloda. Bajcsy S. főb. Pereszteg. Logayni J. d. d. Sz. Péter.

A LYONOK LÁRJA az. képos folyóirat a kőszelvények... A LYONOK LÁRJA az. képos folyóirat a kőszelvények...

Állomások. Arad 78.4 DK, Balmazújváros 81.0 DK, Békéscsaba 80.6 K.

A vonat megérkezik. az osztrák állampostya indóhöz. Pécs, Pozsony, Érsekújvár, Budapest.

Eheltak névsora Budapest 1882. jan. 17-én. Debrézinyi József 63 éves csapás el. került Ganz utca 10. sz. helyre.

CSÁVOVSKY LAJOS felolvasó szerkesztő és kiadó-találkozó. NYIL-TÉR.

Színházak és mulatságok. NEMZETI SZÍNHÁZ. Csütörtök, január 19-án. FAUST.

VARSZÍNHÁZ. Csütörtök, január 19-én. Éjszaka. A Z K S Ó.

Vizállás. 1882. január 18-án. Folyó névsora. Duna: Pozsony 0.91, Komárom 0.71.

A budapesti ár- és értéktudós hivatalos árjegyzései (azonos a P. Lloydéval) január 18. Értékpapírok, Értékpapírok, Értékpapírok.

Bécsi tőzsde január 17. A. Állampostya, B. Földművelésügyi, C. Magyar bank, D. Kereskedelmi, E. Kereskedelmi, F. Kereskedelmi.

